

บทอ่านจากหนังสือประกาศอิสยาห์ **อสย 35:4-7ก**

จงกล่าวกับคนที่ท้อแท้ว่า “จงมานะเถิด อย่ากลัวเลย” ดุจสิ พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะเสด็จมาเพื่อช่วยท่านให้รอดพ้น และจะทรงลงโทษศัตรูของท่านอย่างสาสม แล้วนัยน์ตาของคนตาบอดจะแลเห็น หูของคนหูหนวกจะได้ยิน คนง่อยจะกระโดดได้อย่างกว้าง และคนใบ้จะร้องตะโกนด้วยความยินดี เพราะน้ำจะพุ่งขึ้นมาจากล้นท่อกันดาร และลำธารจะไหลในทุ่งเว้งว้าง พื้นดินแห้งผากจะกลายเป็นสระน้ำ และดินที่ถูกแดดเผาจะกลายเป็นหญ้า

เพลงสดุดี **สดด 146:7,8-9ก,9ข-10**

- ก) พระองค์ทรงรักษาความสัตย์จริงตลอดไป
ประทานความยุติธรรมแก่ผู้ถูกกดขี่
ประทานอาหารแก่ผู้หิวโหย
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปล่อยบรรดาผู้ถูกจองจำให้เป็นอิสระ
- ข) องค์พระผู้เป็นเจ้าประทานสายตาแก่คนตาบอด
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพยุงผู้ที่ลืมน้ำให้ลุกขึ้นได้
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงรักผู้ชอบธรรม
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงพิทักษ์คนต่างถิ่นที่มาอาศัยอยู่
- ค) ทรงค้ำจุนเด็กกำพร้าและหญิงม่าย
แต่ทรงขัดขวางหนทางของคนชั่วร้าย
องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงครองราชย์ตลอดไป
ศิโยนเอ๋ย พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าของท่าน

บทอ่านจากจดหมายนักบุญยากอบ **ยาก 2:1-5**

พี่น้องทั้งหลาย อย่าให้ความเชื่อของท่านในองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา คือพระเยซูคริสต์ ผู้ทรงพระสิริรุ่งโรจน์ มีความลำเอียงปนอยู่ด้วย สมมติว่า ใครคนหนึ่งสวมแหวนทองคำและเสื้อผ้าหรูหราเข้ามาในที่ประชุมของท่านและขณะเดียวกันมีคนจนอีกคนหนึ่งแต่งตัวมอซอเข้ามา ท่านเข้าไปต้อนรับคนแต่งตัวหรูหราและบอกเขาว่า “เชิญนั่งตามสบายที่นี่เถิด” ส่วนคนจนนั้นท่านบอกเขาว่า “จงยืนที่นั่น” หรือ “จงนั่งข้าง ๆ ที่ว่างเท้าของฉันสิ” ท่านก็เป็นผู้เลือกชั้นวรรณะและตัดสินโดยมาตรการเลวร้ายมิใช่หรือ?

พี่น้องที่รักทั้งหลาย จงฟังเถิด พระเจ้าทรงเลือกผู้ทั่วโลกจัดว่ายากจนเพื่อให้เขามีใจมั่นในความเชื่อ และเป็นทายาทรับมรดกพระอาณาจักรซึ่งได้ทรงสัญญาไว้สำหรับผู้ที่รักพระองค์มิใช่หรือ

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญมาระโก

มก 7:31-37

เวลานั้น พระเยซูเสด็จออกจากเขตเมืองไทรผ่านเมืองไซดอน ไปยังทะเลสาบกาลิลีกลางดินแดนทศบุรี มีผู้นำคนใบ้หูหนวกคนหนึ่งมาเฝ้าพระองค์ ทูลขออ้อนให้พระองค์ทรงปกพระหัตถ์ พระองค์ทรงแยกคนใบ้หูหนวกคนนั้นไปจากกลุ่มชน ทรงเอานิ้วพระหัตถ์ยอนหูของเขา ทรงเอาพระเชพระแตะลิ้นของเขา ทรงเงยพระพักตร์ขึ้นเบื้องบน ถอนพระทัย แล้วตรัสว่า ‘เอเฟฟาธา’ แปลว่า ‘จงเปิดเถิด’ ทันใดนั้นหูของเขา กลับได้ยิน สิ่งที่ขีดลิ้นอยู่ก็หลุด เขาพูดได้ชัดเจน พระเยซูเจ้า ทรงห้ามประชาชนเหล่านั้นมิให้พูดเรื่องนี้แก่ผู้ใด แต่ยิ่งห้าม เขาก็ยิ่งเล่าลือกันมากขึ้น และต่างก็ประหลาดใจเป็นอันมาก กล่าวว่ ‘คนคนนี้ทำสิ่งใดดีทั้งนั้น เขาทำให้คนหูหนวกกลับได้ยิน และคนใบ้พูดได้’

อิสยาห์ให้ความหวังที่สุด “จงมีมานะ อย่ากลัว” คนง่อยจะกระโดดได้อย่างกวาง คนตาบอดจะแลเห็น... ถ้าพระเจ้าเสด็จมา ทุกอย่างที่เป็นความจำกัดหรือทุพพลภาพจะถูกทำลายไป พระเจ้าเป็นความหวังอันสูงสุดของผู้ที่เชื่อศรัทธาในพระองค์ และพระเยซูเจ้าทรงเป็นคำตอบแห่งการรอคอยนั้น พระองค์ตรัส “เอเฟฟาธา” (จงเปิดเถิด) พระองค์ทรงเป็นผู้เปิดความจำกัดตามประสามนุษย์ด้วยพลังแห่งการเสด็จมาของพระราชาของพระองค์ เราจึงควรวิงวอนขอพระองค์ให้เราได้เปิดความจำกัดของเรา เปิดความเป็นไปไม่ได้ของเรา เพื่อเปิดออกสู่ความดีและความรักของพระองค์เสมอ เราควรเป็นผู้เปิดความจำกัดในมิติต่าง ๆ ของชีวิตของเพื่อนพี่น้อง เพื่อทุกคนจะได้สัมผัสความรักของพระเจ้าเสมอไป

วันที่ 9 กันยายน 2555

มก 7.31-37 (สำหรับเทศน์ในพิธีเอฟฟาธาด้วย)

สำหรับพระเยซูเจ้า ไม่มีใครมีมลทินตามธรรมเนียมยิว นี่แสดงถึงการใช้พระเยซูเจ้าทรงเคารพมนุษย์ทุกคน ซึ่งเราดูได้จากวิธีรักษาคนใบ้หูหนวกในพระวรสารวันนี้ “พระองค์ทรงแยกคนใบ้หูหนวกคนนั้นไปจากกลุ่มชน ทรงใช้นิ้วพระหัตถ์ยอนหูของเขา ทรงใช้พระเยซูเจ้าลายของพระองค์แตะลิ้นของเขา” ซึ่งเป็นข้อห้ามตามธรรมเนียมยิวว่า “ไม่ให้สัมผัสคนพิการ แต่พระองค์กลับพบปะเขาเป็นส่วนตัวตามประสาพี่น้องที่รักกัน ขณะที่ทรงรักษาดวงตาของ พระองค์ทรงเงยพระพักตร์ขึ้นเบื้องบน ทรงมองดูสวรรค์ แสดงว่าพระองค์ทอดพระเนตรชายคนนี้ได้ด้วยสายพระเนตรของพระบิดาที่อ่อนโยนและเคารพเขา

พระองค์ตรัสว่า “เอฟฟาธา” แปลว่า “จงเปิดเถิด” แล้วชายคนนี้ก็หายเป็นปกติ ไม่เป็นคนพิการที่ไม่อาจติดต่อสัมพันธ์กับคนอื่นอีกต่อไป แต่เขากลายเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พระองค์ทรงฟื้นฟูสุขภาพจิตและสุขภาพกายของเขาแล้วด้วยคำว่า “เอฟฟาธา”

พระองค์ทรงรักษาคนใบ้หูหนวกด้วยการเปิดหูและถอนความหนาวเหนียวของการพุดจาของเขา แต่ในความหมายที่ลึกซึ้งกว่าคือพระองค์ทรงรักษาเขาด้วยการรักษาทั้งครบและฟื้นฟูมนุษย์ภาพที่สมบูรณ์ของเขา. บัดนี้ เขาสามารถแสดงตัวตนของเขาได้อย่างเต็มที่ และมีศักยภาพที่จะติดต่อสื่อสารกับคนอื่นได้ ดังนั้น ผูngenเกล้าถือกันมากขึ้น

และต่างก็ประหลาดใจมาก “คนคนนี้ทำสิ่งใดดีทั้งนั้น เขาทำให้คนหูหนวกกลับได้ยินและคนใบ้กลับพูดได้”

ในฐานะที่เราเป็นมนุษย์ เราหวังอะไรจากการได้ยินสิ่งเหล่านี้ที่พูดกับเราวันนี้ สำหรับการเป็นคนใบ้หูหนวก แต่เป็นเช่นไรเล่าในชีวิตของเรา ถึงแม้ความสามารถที่จะพูดและได้ยิน หลายครั้ง เราไม่สามารถได้ยินพระวาจาในพระวรสาร ในการรับศีล ในคำสอนของพระศาสนจักร ในลัญญาณแห่งกาลเวลา ในเสียงมโนธรรม การขาดความสามารถที่จะได้ยินเสียงร้องของคนจน เสียงคร่ำครวญของเด็กกำพร้า การขาดความกล้าในการพูดความจริง ขาดความมั่นใจที่จะขอภัยและให้อภัย ความจริงเราเหมือนคนใบ้หูหนวก เรายังคงมีดินแดนชนต่างชาติ ไทระและไซคอน เขตของชาวยิว ไกลโพ้น เราต้องการคนที่จะนำเราไปหาพระเยซูเจ้า ก่อนที่จะขอให้พระเยซูเจ้าจะรักษาเรา เราต้องการได้ยินคำ “เอฟฟาธา” “จงเปิดเถิด” ด้วย